

ALLES SAL REG KOM!

Prins van Wales! Kroonprins van Groot-Brittanje!
Troonopvolger!

Er is onder al de troonopvolgers der wereld niet één, wiens vooruitzichten schitterender zijn. De koningstroom van Groot-Brittanje wacht hem in de toekomst, en de keizerskroon van het groote Britsch-Indië, met meer dan 200 miljoen inwoners.

Toch acht hij zich niet te hoog, om als de handelsreiziger van het Britsche wereldrijk rond te trekken — eere en hulde aan dezen doorluchtigen handelsreiziger...

Een eigenaardige jonge man, deze Prins van Wales! Aan trouwen denkt hij niet. Vader en moeder zullen er wel eens met hem over hebben gesproken, om een goede huisvrouw te zoeken, maar hij schijnt er nog niet aan te denken. 't Heeft nog den tijd, zal hij denken. Maar hij zal de dertig toch wel zijn gepasseerd.

Paardrennen, wilde kloppjachten — daar houdt hij van. Er zullen onder al de millioenen onderdanen van zijn vader weinig menschen rondloopen, wier huid met zoo-veel litteekenen is bezaaid als de prinselijke huid van dezen troonopvolger...

Of het zadel niet deugt, weet ik niet, maar dat weet ik wel, dat hij vele malen door zijn paard op den grond is gesmakt; en dat er tal van zijn ribben zijn gebroken, is ook waar.

Maar hij heeft een onvervaard moed en goed heele vleesch; elken keer is hij er weer vlug bovenop, en misschien zou hij dezen keer als een gaaf menschenkind de reis door Zuid-Afrika hebben gemaakt, indien hij weer niet op de een of andere manier een mankement aan zijn arm of hand had opgeloopen. Daarom draagt hij thans den arm in een doek.

Het doet er niet toe — met of zonder den arm in een doek! — de Prins trekt er onvervaard op uit, en de Zuid-Afrikaners hebben hem met warmte ontvangen.

Allicht om te voorkomen, dat hij weer niet van een rebelsch paard zou tuimelen, hebben de Kaapstadsche studenten hem gezet op een ossenwagen: het zinnebeeld van den treklust der oude Voortrekkers.

De Prins had er wat schik in! En de studenten zongen: „'t Is een goeie, joviale kerel!”

* * *

Dat is hij ook, en 't verschil is groot met zijn familielid, den Duitschen ex-Keizer Wilhelm, wiens opgestreken snorren en Caesarsgebaren een verwonderlijke tegenstelling vormden met den eenvoud van dezen Prins.

Hij is de geknipte man voor de democratische Afrikaners, en al kan hij zijn klepper niet altijd regeeren, het ros der populariteit weet hij op uitnemende wijze te berijden.

In dit opzicht is hij een voorbeeld voor anderen. Zij kunnen bij dezen jongen man in de leer gaan; hij heeft door zijn innemenden eenvoud en zijn minzaamheid de harten der Afrikaners voor zich gewonnen, en het statige parlamentsgebouw te Kaapstad was getuige van een even oprechte als hartelijke hulde, die hem niet alleen van de Engelsche, maar ook van de Hollandsche Afrikaners, die de meerderheid vormen, werd toegebracht.

Zoo was het in Kaapstad, en zoo zal het ook zijn in de eenzame hoogvlakten van den Oranje-Vrijstaat en van de Transvaal, zoo hij daarheen gaat.

Er was een groot feestmaal aangericht in het parlamentsgebouw; al de parlamentsleden waren aanwezig, en de Voorzitter van het Parlement, de Hollandsche Afrikaner Janssen, sprak met verheffing van stem over het zelfbestuur, dat Engeland zoo kort na den Boerenoorlog aan Zuid-Afrika had verleend.

Toen sprak de Prins.

„Eerst in de Engelsche taal en toen in de Afrikaansche. „Ek is baie bly, hier te wees onder hier die volksraadlede.”

Hij wees er op, hoe de Unie van Zuid-Afrika als een zelfstandige staat in den Volkenbond was opgenomen, en hoe de evolutie der verzelfstandiging al maar doorging.

Geen bittere strijd meer. Geen wapengeweld, maar evolutie — zoo zou de weg der vrijheid zijn....

Dat bedoelde de Prins. Zoo sprak hij ook. Een gemeenschap van vrije naties, die elkander de hand reiken.

* * *

De Kroonprins van Groot-Brittanje, tot de Afrikaners sprekend in de Afrikaansche taal — ziedaar het groote moment....

Toen de Vierkleur en de Oranjevlag van den Vrijstaat ondergingen in den stormvloed, was er een groote angst bij de Hollandsche Afrikaners, dat de Afrikaansche taal eveneens zou ondergaan.

De taal is het volk. Als de eigen taal verdwijnt, dan verdwijnt het volk. Een volk, dat de taal zijner overwinnaars overneemt, daalt tot den rang van slaven.

Zoo sprak President Steyn.

Voor dat Afrikaansche volk gingen de helden in den dood; hun laatste woorden, van hun stervende lippen, snikten zij uit in de Afrikaansche taal.... hun taal.... hun moedertaal....

Er is een nationaal Ministerie gekomen, en voor den eersten keer zal het regeeringsverslag in de Afrikaansche taal verschijnen. In die taal spreken thans de Ministers in het Parlement.

Welk een vooruitgang! Het is Gods genadig bestel, en de Afrikaners mogen er Hem wel voor danken, want het is een bewijs, dat het nationale bewustzijn groeit en sterk wordt.

En nu komt de machtige Troonopvolger van Groot-Brittanje, en hij verlaat zijn oorlogsschip, om naar het gebouw van den Volksraad te gaan, en er als een Afrikaner tot de Afrikaners te spreken in hun eigen taal.

Dat was een schoon gebaar.

Alles sal reg kom, Koninklijke Hoogheid! L. PENNING

Prins van Wales